

Arrest

nr. 324 487 van 1 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DE CLERCQ
Koning Albertlaan 128
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 26 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DE CLERCQ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1973.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 14 december 2023. Op 18 december 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 7 augustus 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 20 november 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U bent staatsburger van Syrië, afkomstig van Qatim, Homs. U bent geboren op (...) december 1973 en bent Arabisch van etnie en Grieks orthodox christen. U heeft zes kinderen en bent sinds 2019 gescheiden. Uw

zoon [M.] woont in Libanon in Al Telies, een wijk van Beirut. Uw andere kinderen verblijven momenteel in Qatim, Homs. U spreekt Arabisch en kan ook Engels lezen. Uw broer [Z.] (CG xx; OV n° xxx) is in 2015 in België aangekomen. Hij werd in 2016 erkend als vluchteling. U onderhoudt nog contact met hem.

Als christen kende u vaak problemen van discriminatie in Syrië. U bent tot uw 17e levensjaar in Qatim, Homs blijven wonen. Tijdens uw legerdienst werd u ook een keer vastgehouden door uw oversten maar kon u zich vrijkopen. Na uw legerdienst hebt u ongeveer 5 jaar gewoond in Damascus, waar u werkte als monteur. Na deze periode, verbleef u ongeveer 3 tot 5 jaar in Libanon, waarna u terugkeerde naar Homs en er verbleef in Qatim en Ahwash tot de burgeroorlog in Syrië van start ging in 2011. In Libanon werd u in 2002 ontvoerd voor enkele dagen maar u weet niet waarom. U woonde vervolgens in Libanon op verschillende plaatsen (Beirut, Tarabulus, Shaka Kafferhazir) tot 2017 en werkte er ook. U was er met u kinderen geregistreerd bij UNHCR als vluchtelingen. In die periode reisde u ook meermaals naar Homs omwille van uw kinderen en uw werk. Zowel in Syrië als in Libanon was u werkzaam in de bouwsector. Voor de oorlog in Syrië begon, werkte u in die hoedanigheid zelfs voor enkele Syrische staatsbedrijven. Vanaf 2017-2023 Stuurde u uw kinderen terug naar Qatim (Homs), in uw eigen huis, en reisde u in die periode meermaals naar Libanon. Tijdens deze reizen tussen Syrië en Libanon werd u meerdere keren vastgehouden aan verschillende controleposten. U hebt twee dochters die enige tijd geleden ontvoerd werden om gedwongen uitgehuwelijkt te worden. Uw oudste dochter is na vier jaar op eigen beweging terug naar huis gekeerd en uw jongste dochter werd via een gerechtelijke procedure vrijgelaten. Tijdens de burgeroorlog hadden de rebellen u een som geld aangeboden om uw huis te kopen. U sloeg dit aanbod af, en veranderde uw telefoonnummer, waarna u niets meer van hen vernam. Als christelijke man in Homs noemden burgers u een ongelovige en gaven ze aan dat u zich beter zou bekeren.

U verliet uiteindelijk Syrië in juli 2023. U reisde op illegale wijze via Turkije door naar Griekenland waar u het vliegtuig nam naar België met een vals paspoort. U bereikte het Belgisch grondgebied op 14 december 2023 en diende vervolgens een verzoek om internationale bescherming in op 18 december 2023. Concreet vreest u bij een terugkeer naar Syrië de algehele oorlogstoestand. U vreest ook opnieuw ooit gearresteerd te worden en om gediscrimineerd te worden op basis van uw religie.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw Syrische rijbewijs en uw identiteitskaart, de akte van uw scheiding, een uittreksel uit de burgerlijke stand m.b.t. uw familiesamenstelling, documenten over de religie van u en uw kinderen, medische documenten inzake uw fysieke en mentale klachten, een kopie van uw militair boekje en van uw geboortecertificaat, en een kopie van uw registratieformulier bij UNHCR in Libanon en Libanese "entrance cards".

Op 12 augustus 2024 maakte u opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud over aan het CGVS. U diende daarbij ook een document in over uw psychologische toestand. Bovendien verklaarde u te lijden aan chronisch geheugenverlies gelinkt aan uw detenties in Syrië. U haalt nog aan dat u de politie tot twee maal toe naar uw huis is gekomen om te zeggen dat ze u zoeken en dat u naar het politiebureau moest komen. Ze wilden weten of u banden had met terroristische organisaties. Volgens u wilden ze u vals beschuldigen in ruil voor losgeld. Ook zouden ze naar uw huis zijn gekomen na uw vertrek uit Syrië.

Op 4 november 2024 diende u een arbeidscontract in, ter staving van uw tewerkstelling in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de door u aangehaalde medische problemen stelt het CGVS het volgende: tijdens het persoonlijk onderhoud kwam ter sprake dat u een hernia-operatie hebt ondergaan en dat u last hebt van uw prostaat (CGVS, p 11). U hebt hier ook medische attesten over ingediend. U bevestigde dat deze medische problemen geen invloed zouden hebben op het verloop van uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p 11). Er werd u de kans geboden om een pauze te nemen wanneer u er nood aan had, waar u niet op inging (CGVS p 2, 9 en 11).

Wat betreft de door u aangehaalde psychologische problemen stelt het CGVS het volgende: u verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud meerdere malen dat u psychologisch moe was, zonder evenwel te specificeren wat deze psychologische moeheid inhoudt (CGVS, p 3, 5, 9, 10, 11). Gevraagd of u een attest kon voorleggen om deze problemen te staven, antwoordde u dat u het niet zeker wist (CGVS, p 11). Op vraag van het CGVS heeft u een week na het persoonlijk onderhoud alsnog een medisch attest ingediend van uw afspraak op 29 juli 2024. Dit betreft echter een bewijs van het Rode Kruis waarin vermeld wordt dat u toestemming heeft om naar deze afspraak te gaan. Uit dit document blijkt nergens dat of op welke wijze uw mentale problemen werden onderzocht of vastgesteld. Er wordt dus niet in uiteengezet noch wordt geconcretiseerd welke steunmaatregelen in casu hadden moeten worden verleend. Bovendien blijkt hieruit nergens dat uw verklaringen en gedragingen op dit vlak op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht en/of dat u werd onderworpen aan enig medisch of neuropsychologisch onderzoek. U haalt aan dat u lijdt aan chronisch geheugenverlies (e-mail dd.12/08/2024), maar staat dit geenszins met enig bewijs of documentatie. Nergens blijkt dus dat deze mentale moeilijkheden van die aard zijn dat ze u ervan weerhouden uw motieven naar behoren uiteen te zetten tijdens een persoonlijk onderhoud. Uit uw persoonlijk

onderhoud op het CGVS bleek dat u er voldoende in slaagde om uw asielmotieven uiteen te zetten. U bevestigde aan het einde van het onderhoud de vragen en de tolk goed te hebben begrepen (CGVS p 21). Ook werd u door de protection officer de mogelijkheid geboden om te melden wanneer u een vraag niet goed zou hebben verstaan, waar u niet op inging (CGVS, p 8). Hoewel u na het persoonlijk onderhoud nog liet weten zich in uw antwoorden gestuurd te hebben gevoeld door de tolk, blijkt nergens dat uw mentale moeilijkheden hier een verband mee houden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U haalt immers geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan waardoor er geen gegronde vrees in uw hoofde kan worden vastgesteld.

Ten eerste heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u, als christen, omwille van uw religie een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit de beschikbare landeninformatie (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>); EUAA, Security Situation Report van oktober 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024-10-EUAA_COI_Report_Syria_Security_Situation.pdf); EUAA, Syria – Targeting of Individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf; COI Focus – Syrië: Situatie van de christenen in regimegebied van 19.07.2023), blijkt dat de situatie voor bepaalde delen van de christelijke gemeenschap in Syrië wel degelijk problematisch kan zijn. Tegelijk zijn er echter geen aanwijzingen van een situatie waarin christenen in Syrië systematisch vervolgd worden op basis van hun (etnisch-) religieuze afkomst. Het loutere feit christen te zijn is dus onvoldoende om een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Conform de aanbevelingen in de EUAA Country Guidance moet bijgevolg een individuele risicobeoordeling worden gemaakt, rekening houdend met de omstandigheden die een impact kunnen hebben op het veiligheidsrisico. U hebt een vrees bij terugkeer op basis van uw religie echter niet aannemelijk gemaakt.

Volgens uw verklaringen werd u nog lang voor de burgeroorlog in 2011 van start ging al gediscrimineerd door de burgers van Qatim omwille van uw religie (CGVS, p 10). De discriminatie waarover u het heeft beperkt zich tot individuen die u als ongelovig bestempelden en wilden dat u zich bekeert. Zelf verklaart u evenwel dat het hierbij bleef en dat u hen negeerde (CGVS, p 10 en 13). U kon uw religie tevens ook praktiseren, ging naar de kerk en vierde meerdere religieuze feesten (CGVS, p 13, 14 en 15). Gedurende al de jaren tijdens de burgeroorlog dat u nog in Syrië was, nam u bovendien ook deel aan het openbare leven. Zo werkte u mee aan de constructie van verschillende overheidsgebouwen (CGVS, p 14), werden u verschillende paspoorten uitgereikt door het Syrische regime (CGVS, p 20 -21) en reisde u meerdere keren legaal met uw paspoort van en naar Libanon (CGVS, p 18). Aldus maakt u niet aannemelijk dat u dermate gediscrimineerd werd dat deze noopt tot vervolging.

Voorts koestert u ook een vrees omdat u meerdere keren vastgehouden werd aan verschillende controleposten in het kader van uw reizen van en naar Libanon. Niets wijst er echter op dat deze korte detenties persoonsgebonden zouden zijn. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u telkens omwille van een fout of procedure werd vastgehouden. Het gebeurde namelijk wel eens dat men u verwarde met iemand anders (CGVS, p 10, 11, 12). Daarenboven werd u nooit voor meer dan een paar dagen vastgehouden, en kon u mijs het betalen van een som geld onmiddellijk worden vrijgelaten (Ibid.). U legt bovendien geen begin van bewijs voor over deze vermeende detenties. Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat u uw land van herkomst pas in juli 2023 hebt verlaten en dus meerdere kansen hebt gehad om aan deze situatie te ontsnappen, quod non. U bleef trouwens in die periode tot 2023 regelmatig over en weer reizen tussen Libanon en Syrië, zich hiermee dus steeds blootstellend aan de mogelijkheid te worden opgepakt of tegengehouden aan een controlepost. Er kan hieraan gelinkt geen toekomstgerichte vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

U haalt nog aan dat u in 2002 ontvoerd werd in Libanon (CGVS, p 12). Aangezien uw vrees ten opzichte van uw land van herkomst dient te worden beoordeeld, in casu Syrië, ziet het CGVS niet in waarom u omwille van deze eenmalige gebeurtenis, waarvan u niet eens weet waarom u werd meegenomen (CGVS, p 21) een vrees zou koesteren. Hetzelfde geldt voor uw twee dochters die omwille van gedwongen huwelijken zouden zijn meegenomen. Zo kon u voor één van uw dochters rekenen op de bescherming van de overheid, aangezien dit via een gerechtelijke procedure werd beslecht (CGVS, p 8). Uw andere dochter is uit vrije wil kunnen terugkeren (Ibid.). Hierbij dient nog te worden benadrukt dat deze beide dochters heden nog steeds in Syrië wonen. Wat het incident betreft tijdens uw legerdienst waarbij u vastgehouden werd door uw oversten (CGVS, p 18), herhaalt het CGVS zichzelf wanneer het stelt dat dit een eenmalige gebeurtenis betreft uit het verre verleden die geenszins een toekomstige vrees in uw hoofde waarborgt. Zo verklaart u zelf dat u bent toen bent weggevlucht om op eigen houtje weer terug te keren. U kon zich ook vrijkopen en werd toen verder met rust gelaten (CGVS, p 17-18). Zulke verklaringen maken evenmin aannemelijk dat u daarom nog een gegronde vrees zou hebben voor uw leven of integriteit in de zin van de Conventie van Genève.

Na het persoonlijk onderhoud verklaarde u via e-mail dat u voelde dat de tolk u zou hebben gestuurd in uw antwoorden en dat u daarom bepaalde informatie of nuances niet hebt kunnen delen om het gesprek niet te bemoeilijken (zie groene map, punt 7 en 8). Desalniettemin heeft u wel degelijk bevestigd dat u in het begin van het persoonlijk onderhoud en op het einde er van de tolk goed had begrepen (CGVS, p 2, 21). Daarnaast werd de rol en de neutraliteit van de tolk aan u uitgelegd en werd er gewezen op de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud en uw verklaringen (CGVS, p 2). Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u aan geen vragen te hebben en dat u niets meer wou toevoegen (CGVS, p 20). In een andere e-mail verklaart u dan weer dat u lijdt aan chronisch geheugenverlies en dat u omwille hiervan tijdens het onderhoud vergat te vermelden dat de politie tot twee maal toe naar uw huis is gekomen om te zeggen dat ze u zoeken en dat u naar het naar het politiebureau moest komen. Ze wilden weten of u banden had met terroristische organisaties. Volgens u wilden ze u vals beschuldigen in ruil voor losgeld. Ook zouden ze naar uw huis zijn gekomen na uw vertrek uit Syrië (zie groene map, document 8). Het spreekt voor zich dat dit een post-factum verklaring betreft. Tevens staft u uw vermeende chronisch geheugenverlies op geen enkele manier. Bijgevolg kunnen uw opmerkingen betreffende uw geheugenproblemen en de vermeende invloed van de tolk niet overtuigen. Daarnaast betreft het hier louter blote beweringen waarvoor u geen enkel begin van bewijs aanbrengt. Bovendien mag van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over de aanvraag tot bescherming, vertrouwt. Op u rust ook de verplichting om vanaf de aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen. Mocht u menen dat deze nu door u aangehaalde elementen, en hier herhaalt het CGVS zich, een terugkeer naar Syrië in de weg staan, ziet het CGVS geen reden waarom u dit niet eerder ten berde heeft gebracht. U verwijst verder naar de algemene veiligheid in Homs (CGVS p 10, 11 en 15). Voor een bespreking hiervan, zie infra.

Het CGVS wijst er ook op dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en dat de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202209EUAACOIReportSyriaTargetingofindividuals.pdf>; EASO, Syria: Situation of returnees from abroad van juni 2021, p.1-22, beschikbaar op www.euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situationreturnees-abroadjune-2021). Niettemin kan er in uw hoofd geen risico bij terugkeer worden weerhouden. U haalt namelijk geen (aannemelijke) concrete en individuele elementen aan die in die richting wijzen, evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit de beschikbare landinformatie blijkt bovendien dat het loutere gegeven dat u in Europa heeft verbleven en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend niet volstaat om een afdoend risico bij terugkeer aan te nemen.

Zo hebt u tot juli 2023 zonder noemenswaardige problemen in Syrië verbleven, hebt u via uw werk in de bouwsector meegewerkt aan de bouw van overheidsgebouwen, hebt u een periode legaal gereisd van en naar Libanon, hebt u uw verplichte legerdienst gedaan en staat u niet gekend als opposant van het regime (zie supra en CGVS, p 15). U was niet politiek actief, noch was iemand in uw familie betrokken bij de oppositie tegen het regime, en u nam nooit deel aan demonstraties tegen het regime (CGVS p. 15-16). Zelf hebt u ook nooit problemen ondervonden met de Syrische overheid behalve dan dat men u meerdere malen heeft laten wachten aan een checkpost omdat de autoriteiten iemand zochten met dezelfde naam als u. Nadat zij vaststelden dat u niet de gezochte persoon was, of nadat u ze betaalde, lieten ze u gaan (zie supra). Waar u nog aanhaalt dat de rebellen u destijds geld aanbood om uw huis van u over te kopen maar u niet inging op hun aanbod en daardoor weliswaar problemen zou kunnen kennen met hen (CGVS p 15-17), wijst het CGVS erop dat Homs nu in handen is van het Syrische regime (zie infra) en dat uw vrees t.o.v. de opposanten dus niet actueel is. Daarenboven verklaarde u dat ze u nog eenmaal hadden gebeld toen u in Libanon was en dat u nadien uw nummer veranderde, waarna u met rust lieten en uw huis niet hadden ingenomen (Ibid.). Uw huis en grond hebt u vervolgens later verkocht om uw reis naar Europa mee te betalen. Niets wijst er dus op dat u bij een terugkeer zou geveiseerd worden door de Syrische autoriteiten of dat uw illegaal vertrek uit het land risicoverhogend of -verzwarend zou zijn. Zelf brengt u ook geen elementen aan waaruit zou blijken dat u alsnog in het vizier van de autoriteiten zou komen, evenmin hebt u een vrees aannemelijk gemaakt voor de Syrische oppositie (zie ook: EUAA Country Guidance Syria: 2. The implications of leaving Syria | European Union Agency for Asylum (europa.eu)). Dat u bij de procedures security clearance en status settlement die bij terugkeer voorzien worden als opposant tegen het regime zou gekenmerkt worden kan gezien voorgaande vaststellingen niet worden aangenomen.

Dat uw broer [Z.] in 2016 erkend werd als vluchteling op basis van diens eigen asielmotieven, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het CGVS benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht wordt, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw Syrisch rijbewijs en identiteitskaart, de kopie van uw militair boekje en van uw geboortecertificaat, de akte van uw scheiding,

het uittreksel uit de burgerlijke stand, de documenten betreffende uw religie en die van uw kinderen zijn loutere aanwijzingen van uw identiteit, Syrische nationaliteit en familiesamenstelling, en verblijf in Libanon, welke in deze beslissing niet worden betwist. Uw psychologisch document en uw overige medische documenten werden reeds besproken. Hetzelfde geldt voor uw opmerkingen over het persoonlijk onderhoud die u via e-mail hebt doorgestuurd (dd.12/08/2024).

Hierbij dient nog worden opgemerkt dat een medisch attest geenszins een sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een medisch attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de verklaringen van zijn patiënt wordt aangereikt.

Uw arbeidscontract bevestigt alleen maar dat u stappen onderneemt om zich te integreren in de Belgische samenleving en voegt verder niets toe aan uw asielrelaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de EUAA Country Guidance: Syria van april 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024>), het EUAA COI Report: Syria Security situation van oktober 2023 (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-10/2023_10_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) en op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20231009.pdf) en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_12_EUAA_COI_Query_Response_Q69_Syria_Major_human_rights_security_and_socio_economic_development). De voormelde EUAA Country Guidance benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van de individuele behoefte aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de behoefte aan bescherming die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilitie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadististen. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, d.w.z. de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqa en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië zoals Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de

door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in de stad Qatim in de provincie Homs die onderzocht moet worden.

De provincie Homs vormt het centrale deel van het land. Ze grenst in het oosten aan Irak en Jordanië en in het westen aan Libanon. De provincie is de grootste van het land en heeft meer dan 1,5 miljoen inwoners, waarmee ze op gebied van bevolking de op twee na grootste provincie van Syrië is. De provincie bestaat uit zes administratieve districten: Homs, Al-Makhrim, Al-Qusayr, Ar-Rastan, Tadmour (Palmyra) en Tall Kalakh.

De hoofdstad van de provincie, Homs, neemt een belangrijke strategische plaats in en is een van de belangrijkste industriële centra van het land. Sinds het begin van de oorlog zijn er gewelddadige conflicten tussen reguliere troepen en rebellengroepen. Homs is een van de steden die het zwaarst getroffen werd door het conflict, en een groot deel van de stad is nog steeds ernstig beschadigd, wat ook het geval is met andere delen van de provincie. Bovendien zijn deze gebieden ook "aangetast" door achtergebleven explosieven en ongebruikte munitie.

In mei 2017 werd de stad Homs volledig heroverd door het Syrische leger en sinds mei 2018 werden de meeste rebellen verdreven uit de rest van de provincie.

Voor de periode van augustus 2022 tot juli 2023 controleren regeringstroepen de hele provincie. Een deconflictezone van 55 km strekt zich uit naar het zuidoosten van de provincie, in de regio Al-Tanf, op de grens met de provincie Rif Dimashq. Dit gebied staat onder controle van Amerikaanse troepen en het Vrije Syrische Leger, een rebellengroep die bestaat uit voormalige officieren van het reguliere Syrische leger, vroeger bekend onder de naam Mughawir al-Thawra (MaT). De provincie blijft ook onder Iraanse invloed en biedt nog steeds plaats aan verschillende Iraanse militaire stellingen. De Libanese Hezbollah en Iraanse troepen opereren in de buurt van de luchtmachtbasis al-Dabaa, vlakbij al-Qusayr. De door Iran gesteunde militie behielden hun stellingen in Tadmour (Palmyra), waar ze drones opslaan. Door Iran gesteunde Iraakse militanten zijn ook actief in de provincie. Tot slot werd er melding gemaakt van de aanwezigheid van cellen van Islamitische Staat in het oosten.

Islamitische Staat voert regelmatig asymmetrische aanvallen uit op burgers en regeringstroepen in dit deel van de provincie. In februari 2023 viel Islamitische Staat ook eenheden van de National Defence Force (NDF) en het Syrische Arabische Leger aan in de buurt van het dorp Arak. Na verschillende intensieve aanvallen tijdens het truffeloogstseizoen verminderde Islamitische Staat zijn activiteiten in mei 2023 en de regeringstroepen van hun kant lanceerden geen grootschalige operaties meer tegen de Islamitische Staat. Rond Al-Kwam zouden de gevechten tussen Islamitische Staat en regeringstroepen en de Russische Wagnertroepen tot midden april 2023 zijn doorgedaan. Er werden ook bombardementen door de Russische luchtmacht gemeld. In juni 2023 werd een generaal van het reguliere Syrische leger gedood bij een aanval van Islamitische Staat op de stad Homs. Dit was echter de enige aanval op deze stad sinds 2017. In het algemeen blijft Islamitische Staat asymmetrische aanvallen uitvoeren in de provincie, maar minder frequent dan in het verleden, met uitzondering van de regio Palmyra, waar aanvallen van kleine cellen regelmatig blijven voorkomen. In november 2023 vielen bij een aanval die aan de Islamitische Staat werd toegeschreven minstens 34 doden onder de regeringstroepen en leden van de NDF in het woestijngebied van Al-Rasafah gelegen tussen de provincies Raqqa, Homs en Deir ez-Zor. Op 5 oktober 2023 vond naar verluidt een drone-aanval plaats op de Militaire Universiteit in de provincie Homs waarbij minstens 89 doden vielen en 277 gewonden. Deze aanval werd door niemand opgeëist.

Israël heeft ook luchtaanvallen uitgevoerd op de luchtmachtbasis Shayrat bij de stad Homs en op het vliegveld Al-Qusayr. Door Iran gesteunde groepen vielen in augustus 2022 Amerikaanse troepen aan in de regio Al-Tanf. Het ontheemdenkamp Al-Rukban in de regio Al-Tanf wordt nog steeds belegerd door regeringstroepen en hun Russische bondgenoten.

Net als in een aantal andere provincies is de aanwezigheid van ongebruikte munitie een groot veiligheidsprobleem in de provincie Homs.

Volgens cijfers van het Armed Conflict Location and Event Data Project (ACLED) werden tussen 1 augustus 2022 en 28 juli 2023, 215 veiligheidsincidenten gemeld (4,2 incidenten per week). Deze incidenten kunnen in gelijke aantallen worden geclassificeerd als "explosion/remote violence" en "battles", en in mindere mate als "violence against civilians". Tussen 1 augustus en 30 november 2023 werden 65 veiligheidsincidenten geregistreerd (3,8 incidenten per week).

Deze incidenten werden in de hele provincie geregistreerd, maar voornamelijk in het district Tadmour, gevolgd door Homs stad, Ar-Rastan, Al-Makhrim en Al-Qusayr. Er werden zeer weinig incidenten geregistreerd in het district Tall Kalakh.

In de periode van 1 augustus 2022 tot 28 juli 2023 bedroeg het aantal burgerslachtoffers 73 personen. Tussen augustus en november 2023 werden 60 burgerslachtoffers geregistreerd. Gelet op de totale

bevolking van de provincie in mei 2022, komt dit neer op 9 burgerdoden per 100.000 inwoners voor de gehele referentieperiode.

De provincie blijkt bovendien een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere regio's zijn ontvlucht. Veel burgers die de provincie waren ontvlucht, zijn ook teruggekeerd.

In zijn "Country Guidance" van april 2024 is het EUAA van mening dat de provincie Homs een provincie is waar geen grootschalig willekeurig geweld plaatsvindt en waar bijgevolg een hoger niveau van "persoonlijke omstandigheden" vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade zou bestaan in geval van terugkeer naar de provincie. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat, hoewel de stad Qatim in de provincie Homs te maken heeft met een situatie van willekeurig geweld, er niet van kan worden uitgegaan dat de veiligheidssituatie van die aard is dat een burger die naar die provincie terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt. In de stad Qatim in de provincie Homs bestaat er dus momenteel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Dit doet de vraag rijzen of u zich kunt beroepen op persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging van het willekeurige geweld in de stad Qatim, in de provincie Homs, wat u betreft, dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon.

Dienaangaande benadrukt het CGVS dat het louter aanhalen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat er een reëel risico is. Dit risico dient immers ook steeds te worden getoetst aan enkele objectieve vaststellingen en een verzoeker om internationale bescherming dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de "sliding scale", zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), "Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie", nr. C-465/07), rechtvaardigen. U kan derhalve niet volstaan met het opsommen van persoonlijke omstandigheden maar dient concreet toe te lichten waarom deze persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Homs en hierbij verwijst naar uw mentale problemen, dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Immers hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw mentale moeilijkheden dermate ernstig zijn dat u meer dan iemand anders het risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In het licht van al het voorgaande maakt u dan ook geen daadwerkelijke nood aan internationale bescherming aannemelijk. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept de verzoekende partij zich op artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel beroept ze zich op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de motivering die door de commissaris-generaal werd uiteengezet in de bestreden beslissing. Ze stelt daarbij dat ze in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. In het verzoekschrift gaat ze op basis van recente landeninformatie in op de ontwikkelingen die zich in Syrië hebben voorgedaan sinds dat de bestreden beslissing werd getroffen, namelijk de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS. De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift onder meer uiteen dat: "Het CGVS heeft bijgevolg besloten om de behandeling van alle verzoeken om internationale bescherming van personen met de Syrische nationaliteit tijdelijk op te schorten:

"In de context van de recente gebeurtenissen in Syrië zal het CGVS de behandeling van dossiers van verzoekers afkomstig uit Syrië tijdelijk opschorten. Geplande persoonlijke onderhouds worden geannuleerd en onderzoeken worden tijdelijk on hold gezet.

Alleen de persoonlijke onderhouds en beslissingen voor personen met een status van bescherming in een andere EU-lidstaat worden voortgezet. Overige beslissingen worden opgeschort.

Deze opschorting is slechts tijdelijk en geldt tot wanneer het CGVS over voldoende objectieve informatie beschikt om de veiligheidssituatie in Syrië en het risico op vervolging accuraat te kunnen beoordelen."

Het CGVS volgt hiermee het advies van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen (UNHCR). In de "Position on Returns to The Syrian Arab Republic" stelde deze recent het volgende over hangende verzoeken om internationale bescherming van Syriërs:

"While risks related to persecution by the former Government have ceased, other risks may persist or become more pronounced. In light of the rapidly changed dynamics and evolving situation in Syria, UNHCR is not currently in a position to provide detailed guidance to asylum decision-makers on the international protection needs of Syrians. UNHCR will continue to monitor the situation closely, with a view to providing more detailed guidance as soon as circumstances permit. In view of the current uncertainty of the situation in Syria, UNHCR calls on asylum States to suspend the issuance of negative decisions on applications for international protection by Syrian nationals or by stateless persons who were former habitual residents of Syria. The suspension of the issuance of negative decisions should remain in place until such time as the situation in Syria has stabilized and reliable information about the security and human rights situation is available to make a full assessment of the need to grant refugee status to individual applicants."

Vrije vertaling:

"[...]"

In diezelfde richtlijn adviseerde het UNCHR landen eveneens om een moratorium in te voeren op gedwongen terugkeer: "At this moment in time, Syria continues to be affected by attacks and violence in parts of the country; large-scale internal displacement; contamination of many parts of the country with explosive remnants of war; a devastated economy and a large-scale humanitarian crisis, with over 16 million already in need of humanitarian assistance before the recent developments. In addition, and as noted above, Syria has also sustained massive destruction and damage to homes, critical infrastructure and agricultural lands. Property rights have been greatly affected, with widespread housing, land, and property violations recorded over the past decade, leading to complex ownership disputes that will take time to resolve. Against this background, UNHCR for the time being continues to call on States not to forcibly return Syrian nationals and former habitual residents of Syria, including Palestinians previously residing in Syria, to any part of Syria.

Vrije vertaling:

"[...]"

2.3. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde de bestreden beslissing te hervormen en haar vervolgens de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.1. De verzoekende partij wijst in het verzoekschrift en ter terechtzitting op het feit dat de bestreden beslissing en bijhorende informatie van november 2024 is achterhaald door de val van het regime in Syrië in

december 2024. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA *“Country guidance: Syria”*, april 2024, p. 24-25, e.v.).

Ter terechtzitting wijst de verzoekende partij op haar als christen in Syrië, en haar vrees om vervolging omwille van haar geloof. De verzoekende partij betoogt dat de situatie intussen nog moeilijker geworden is voor haar als christen. Ze behoort immers tot een minderheidsgroep die bescherming genoot van het regime van Assad. Ze stelt verder mentale problemen te hebben maar hiervan geen bewijs te kunnen neerleggen.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

4.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota neergelegd, ondanks de mededeling op haar eigen website, en heeft aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

4.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door de verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië samen met de individuele omstandigheid als christen, nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex *nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 november 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een april tweeduizend vijfentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS